

UZASADNIENIE

WYROKU W CAŁOŚCI

Decyzją z 9.09.2020 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że G. J. nie podlega jako pracownik płatnika składek (...) Spółka z o.o. w Ł. obowiązkowym ubezpieczeniu społecznym od 27.01.2020 r., zarzucając pozorność umowy o pracę, która została zawarta jedynie w celu uzyskania przez ubezpieczoną tytułu do świadczeń z tytułu zasiłku chorobowego.

(decyzja w aktach ZUS)

Uznając powyższą decyzję za krzywdzącą, ubezpieczona, reprezentowana przez adwokata, złożyła od niej odwołanie, wnosząc o jej zmianę poprzez uznanie, że podlega w okresie objętym zaskarżaną decyzją obowiązkowym ubezpieczeniu społecznym z tytułu kwestionowanej umowy o pracę, negując jej pozorności, a ponadto wniosła o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych.

(odwołanie k. 3- 5)

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jej oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie.

(odpowiedź na odwołanie k. 8-9)

Na rozprawie z 17.08.2021 r. – bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku w n/n sprawie - pełnomocnik wnioskodawczyni poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie kosztów postępowania wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, zainteresowany płatnik składek przyłączył się do odwołania, a pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania i o zasądzenie kosztów zastępstwa radcowskiego.

(e-prot. z 17.08.2021 r.: 00:00:19, 01:48:23, 01:49:44, 01:52:07)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni - G. J., ur. (...), ukończyła liceum ekonomiczne, następnie w 2014 r. ukończyła studia magisterskie na kierunku zarządzanie w specjalności rachunkowość i finanse w zarządzaniu w zakresie sprawozdawczości i analizy finansowej, a ponadto ma ukończone 3 stopnie księgowości w stowarzyszeniu księgowych.

Odwołująca posiada 10-letnie doświadczenie zawodowe jako księgowa, które zdobyła pracując w pełnym wymiarze czasu pracy od 20.07.1998 r. do 20.04.2007 r. w firmie (...) spółce z o.o. spółce komandytowej Oddział w Ł., a następnie od 1.03.2018 r. do 30.09.2019 r. w firmie (...) – (...) Spółce z o.o. w Ł.. Ponadto odwołująca posiada 10-letnie doświadczenie zawodowe jako analityk finansowy, które zdobyła w (...) Spółce z o.o., gdzie pracowała od 27.04.2007 r. do 16.02.2018 r. w pełnym wymiarze czasu pracy jako specjalista ds. kontroli finansowej.

(zeznania wnioskodawczyni e-prot. z 17.08.2021 r.: 00:00:19 – 00:32:41 w zw. z 01:44:46, dyplom k. 27 akt ZUS, świadectwa pracy k. 34-38)

Zainteresowany płatnik składek - (...) Spółka z o.o. w Ł. prowadzi działalność gospodarczą, której głównym przedmiotem jest skup złomu. Prezesem Zarządu Spółki J. M. i zarazem jej jedynym wspólnikiem jest J. S. (1).

Równolegle J. S. (1) prowadzi własną jednoosobową pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą „J. S. (1) (...) z siedzibą w T., której głównym przedmiotem jest transport i spedycja.

(zeznania J. S. (1) w imieniu płatnika składek e-prot. z 17.08.2021 r.: 00:40:25 – 00:59:37 w zw. z 01:45:58)

W styczniu 2020 r. zainteresowany płatnik składek podjął decyzję o zatrudnieniu nowego pracownika na stanowisku asystenta księgowości ponieważ nie był zadowolony ze współpracy z dotychczasowym zewnętrznym biurem rachunkowym, od którego nie otrzymywał podstawowych dokumentów, takich jak: rachunek zysków i strat, bilans, a pracownicy nie otrzymywali informacji o urlopach itp. W związku z tym J. S. (1) postanowił zakończyć współpracę z dotychczasowym biurem rachunkowym, a także zatrudnić w Spółce (...) oraz w firmie (...) osobę, która zajmie się porządkowaniem spraw księgowych i kadrowych w tych firmach.

Na rozmowę kwalifikacyjną z Prezesem Zarządu zainteresowanej Spółki umówiła wnioskodawczynię w połowie stycznia 2020 r. pracownica biurowa płatnika składek – F. B., która w imieniu płatnika odpowiedziała na CV umieszczone przez wnioskodawczynię dużo wcześniej na portalu pracuj.pl.

Oprócz wnioskodawczyni F. B. umówiła na rozmowy kwalifikacyjne u płatnika składek także innych kandydatów, którzy przesłali swoje CV.

Rozmowę kwalifikacyjną z odwołującą przeprowadził osobiście J. S. (1) w biurze Spółki w obecności innych pracowników. W trakcie tej rozmowy J. S. (1) sprawdzał kwalifikacje i dotychczasowe doświadczenie zawodowe odwołującej, a ponadto strony prowadziły negocjacje w sprawie wysokości wynagrodzenia wnioskodawczyni.

(zeznania wnioskodawczyni e-prot. z 17.08.2021 r.: 00:00:19 – 00:32:41 w zw. z 01:44:46, zeznania J. S. (1) w imieniu płatnika składek e-prot. z 17.08.2021 r.: 00:40:25 – 00:59:37 w zw. z 01:45:58, zeznania świadka F. B. e-prot. z 17.08.2021 r.: 01:20:39-01:24:48)

W trakcie tych negocjacji wnioskodawczyni i J. S. (1) rozmawiali m.in. o tym, że odwołująca zostanie zatrudniona w Spółce (...) na 1/2 etatu i jednocześnie w firmie (...) na 1/2 etatu, a jej łączne wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia w obu tych firmach będzie wynosiło 2500 zł miesięcznie brutto. Początkowe wynagrodzenie wnioskodawczyni w Spółce (...) było niższe ponieważ płatnik składek chciał się zorientować jak będzie układała się współpraca z odwołującą. Strony uzgodniły, że wynagrodzenie wnioskodawczyni stopniowo będzie wzrastać w trakcie zatrudnienia.

Kilka dni po rozmowie kwalifikacyjnej płatnik składek poinformował sms-owo odwołującą, że rezygnuje z jej zatrudnienia ponieważ wybrał innego kandydata. Jednak jak się okazało osoba ta w ostatniej chwili zrezygnowała znajdując inne zatrudnienie. W związku z tym zainteresowany ponownie skontaktował się z wnioskodawczynią telefonicznie z przeprosinami, że jednak decyduje się na jej zatrudnienia.

(zeznania wnioskodawczyni e-prot. z 17.08.2021 r.: 00:00:19 – 00:32:41 w zw. z 01:44:46, zeznania J. S. (1) w imieniu płatnika składek e-prot. z 17.08.2021 r.: 00:40:25 – 00:59:37 w zw. z 01:45:58)

W dniu 27.01.2020 r. płatnik składek (...) Spółka z o.o. w Ł. i wnioskodawczyni – G. J. zawarli umowę o pracę na czas nieokreślony, na mocy której odwołująca została zatrudniona w wymiarze 1/2 etatu na stanowisku asystenta ds. księgowości za wynagrodzeniem 1750 zł miesięcznie brutto. Jako dzień rozpoczęcia pracy wskazano w umowie (...) 01.01.2020 r.

Następnie mocą aneksu do w/w umowy o pracę z 1.02.2020 r. wynagrodzenie wnioskodawczyni u płatnika zostało zmienione od 1.02.2020 r. na 2555,50 zł brutto miesięcznie, a pozostałe warunki zatrudnienia skarżącej u zainteresowanego płatnika składek nie uległy zmianie.

(umowa o pracę k. 28 akt ZUS, aneks z 1.02.2020 r. k. 29 akt ZUS)

Jednocześnie, zgodnie z początkowymi uzgodnieniami, J. S. (1) zatrudnił także odwołującą od 27.01.2020 r. w swojej firmie (...) na 1/2 etatu jako asystenta ds. księgowości i zgłosił ją również z tego tytułu do obowiązkowych pracowniczych ubezpieczeń społecznych.

(okoliczności niesporne; a nadto świadectwo pracy k. 32-33, zeznania J. S. (1) w imieniu płatnika składek e-prot. z 17.08.2021 r.: 00:40:25 – 00:59:37 w zw. z 01:45:58, zeznania wnioskodawczynie e-prot. z 17.08.2021 r.: 00:00:19 – 00:32:41 w zw. z 01:44:46)

Wnioskodawczynie nie jest spokrewniona z J. S. (1), przed zawarciem spornej umowy o pracę nie znała Prezesa Spółki J. M., ani żadnej innej osoby pracującej w tej Spółce.

(zeznania wnioskodawczynie e-prot. z 17.08.2021 r.: 00:00:19 – 00:32:41 w zw. z 01:44:46, zeznania J. S. (1) w imieniu płatnika składek e-prot. z 17.08.2021 r.: 00:40:25 – 00:59:37 w zw. z 01:45:58)

Zainteresowany płatnik składek zgłosił w dn. 3.02.2020 r. wnioskodawczynię do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu spornej umowy o pracę od 27.01.2020 r.

(okoliczność niesporna)

Przed zgłoszeniem wnioskodawczynie przez zainteresowanego płatnika składek do ubezpieczeń społecznych, G. J. nie posiadała tytułu do tych ubezpieczeń, w tym do ubezpieczenia chorobowego, od 1.10.2019 r.

(okoliczność niesporna)

W dacie zawarcia spornej umowy o pracę ze Spółką (...) wnioskodawczynie posiadała orzeczenie lekarza medycyny pracy z dnia 24.01.2021 r. o braku przeciwwskazań do podjęcia pracy na stanowisku księgowej w Spółce (...).

(orzeczenie lekarskie k. 26 akt ZUS)

Odwołująca przed zawarciem spornej umowy o pracę leczyła się w związku ze schorzeniami kręgosłupa. Pozostawała z tego powodu na długotrwałym zwolnieniu lekarskim od 27.09.2019 r. do 15.01.2020 r.

(dokumentacja medyczna k. 45-59, 62, 65-79, zestawienie zwolnień lekarskich k. 91, zeznania wnioskodawczynie e-prot. z 17.08.2021 r.: 00:00:19 – 00:32:41 w zw. z 01:44:46)

Wnioskodawczynie przed zawarciem spornej umowy o pracę nie poinformowała o swoich problemach zdrowotnych z kręgosłupem ani lekarza medycyny pracy wystawiającego jej w/w orzeczenie z 24.01.2021 r. o braku przeciwwskazań do podjęcia zatrudnienia w Spółce (...) na stanowisku asystenta księgowości, ani zainteresowanego płatnika składek.

(zeznania wnioskodawczynie e-prot. z 17.08.2021 r.: 00:00:19 – 00:32:41 w zw. z 01:44:46, zeznania J. S. (1) w imieniu płatnika składek e-prot. z 17.08.2021 r.: 00:40:25 – 00:59:37 w zw. z 01:45:58)

Odwołująca przed podjęciem zatrudnienia w Spółce (...) zażywała z powodu schorzeń kręgosłupa leki zwiotczające, które powodowały u niej otępienie. Wnioskodawczynie dowiedziała się od lekarza, że będzie musiała te leki brać całe życie, ale wtedy nie mogłaby podjąć żadnej pracy. Wnioskodawczynie postanowiła odstawić te leki jeszcze przed zakończeniem zwolnienia w styczniu 2020 r., żeby zobaczyć w jaki sposób będzie funkcjonowała i zaczęła brać tylko leki przeciwbólowe, takie jak K..

(zeznania wnioskodawczynie e-prot. z 17.08.2021 r.: 00:00:19 – 00:32:41 w zw. z 01:44:46)

Przed przystąpieniem do wykonywania pracy w Spółce (...) wnioskodawczynie została przeszkolona ogólnie w zakresie bhp w dniu 27.01.2020 r., a stanowiskowo w dniach 27-28.01.2020 r.

(karta szkolenia z zakresu bhp k. 24 akt ZUS)

Do obowiązków wnioskodawczynie na powierzonym jej w Spółce (...) stanowisku asystenta ds. księgowości należało: uporządkowanie dokumentów kadrowych i księgowych, nawiązanie współpracy z biurem rachunkowym obsługującym płatnika składek, kompletowanie i uporządkowanie dokumentacji kadrowej. Docelowo

wnioskodawczyni po roku od zatrudnienia miała przejąć wszystkie sprawy kadrowe łącznie z wyliczeniami ZUS-owskimi, wynagrodzeniami, urlopami i stażem pracy, a także sprawy księgowe łącznie z rozliczeniami z Urzędem Skarbowym.

(zeznania wnioskodawczyni e-prot. z 17.08.2021 r.: 00:00:19 – 00:32:41 w zw. z 01:44:46)

Odwołująca stała się niezdolna do pracy od 23.03.2020 r. i przebywała od tego dnia na nieprzerwanym zwolnieniu lekarskim do 14.06.2020 r. początkowo z powodu ostrego zapalenia nosa i gardła (przeziębienia), a potem z powodu zaburzenia korzeni rdzeniowych i splotów nerwowych odcinka krzyżowo – lędźwiowego kręgosłupa.

(dokumentacja medyczna k. 45-59, 62, 65-78, 79)

Po zakończeniu w/w zwolnienia wnioskodawczyni uzyskała od lekarza medycyny pracy orzeczenie z 15.06.2020 r. o braku przeciwwskazań do pracy na stanowisku asystenta księgowości w Spółce (...).

(orzeczenie lekarza medycyny pracy z 15.06.2020 r. w aktach osobowych)

Następnie od 3.08.2020 r. do 9.08.2020 r. wnioskodawczyni przebywała na kolejnym zwolnieniu lekarskim w związku z planową operacją usunięcia polipów z macicy, którą przeszła w dn. 3.08.2020 r. Odwołująca czekała na tę operację około miesiąca. Konieczność przeprowadzenia u wnioskodawczyni tej operacji pojawiła się dopiero w trakcie badanego zatrudnienia w Spółce (...).

(dokumentacja medyczna k. 45-59, 62, 65-78, 79, zeznania wnioskodawczyni e-prot. z 17.08.2021 r.: 00:00:19 – 00:32:41 w zw. z 01:44:46)

Skarżąca od 27.01.2020 r. od 23.03.2020 r. (tj. do czasu powstania pierwszej niezdolności do pracy z powodu choroby) wykonywała zgodnie z badaną umową o pracę w Spółce (...) powierzone jej obowiązki asystenta ds. księgowości w dziale księgowości. Gdy wnioskodawczyni rozpoczęła świadczenie pracy na rzecz płatnika składek siedziba biura Spółki (...) została już przeniesiona na ul. (...) lokal 5a w Ł.. Odwołująca w tym samym biurze wykonywała umówioną pracę zarówno na rzecz Spółki (...), jak i na rzecz własnej firmy (...). Pracowała w godzinach od 7.00 do 15.00 lub od 8.00 do 16.00. W biurze są 2 pokoje, w tym jeden przechodni. Po lewej stronie przechodniego pokoju jest kuchnia i toaleta. Wnioskodawczyni siedziała po prawej stronie z J. S. (2) lub z pracownikami, którzy przyjeżdżali z terenu. Bezpośrednim przełożonym wnioskodawczyni w Spółce (...) był Prezes Zarządu J. S. (1).

Odwołująca w tym czasie zajmowała się w Spółce księgowością i sprawami kadrowymi. M.in. pomagała innym pracownikom Spółki w prawidłowym wystawianiu faktur, przyjmowała na koniec miesiąca dokumenty sprzedażowe i magazynowe, przyjmowała wnioski urlopowe pracowników. Ponadto wnioskodawczyni jako asystent księgowości w Spółce (...) była pośrednikiem pomiędzy płatnikiem a zewnętrznym biurem rachunkowym, które świadczyło usługi księgowo – kadrowe na rzecz zainteresowanego płatnika. Ubezpieczona pomagała w uporządkowaniu spraw księgowych w związku z błędami popełnionymi przez poprzednie biuro księgowe, co wymagało ściągnięcia dokumentów z ZUS-u i z Urzędu Skarbowego. Odwołująca w ramach powierzonych jej obowiązków pracowniczych uporządkowała też dokumentację kadrową w Spółce (...) i na podstawie tego co płatnik otrzymał z Urzędu Skarbowego odtworzyła dokumentację osobową wszystkich pracowników zainteresowanego płatnika. Powyższe czynności wymagały od wnioskodawczyni dużego nakładu pracy.

Gdy wnioskodawczyni w badanym okresie przebywała na w/w zwolnieniach lekarskich zastępowała ją wykonywaniu tych czynności w Spółce (...) inna pracownica zainteresowanego płatnika składek - P. K., a w firmie (...) jej obowiązki przejmował J. S. (1) i B. O..

Po zakończeniu w dn. 14.06.2020 r. pierwszego zwolnienia lekarskiego, wnioskodawczyni powróciła do pracy w Spółce (...) od 15.06.2020 r. W tym czasie płatnik zaczął współpracować z nowym zewnętrznym biurem rachunkowym prowadzonym przez D. K.. Odwołująca odtworzyła wtedy akta osobowe wszystkich pracowników Spółki (...), ponieważ poprzednie biuro ich nie oddało płatnikowi. W tym celu odwołująca rozmawiała z pracownikami z ZUS-u, zbierała

dokumenty archiwalne, żeby ustalić etapy zatrudnienia pracowników, sprawdzała czy deklaracje rozliczeniowe były prawidłowo sporządzone a składki należycie odprowadzone. Ponadto, zorganizowała szkolenie bhp dla pracowników, wszystkim pracownikom wystawiła skierowania na badania kontrolne, zrobiła rozliczenia wsteczne pracowników czasu pracy, żeby wiedzieć w jakim wymiarze przysługuje zatrudnionym urlop. Wykonywała także zestawienie faktur sprzedażowych i zakupowych w celu rozliczenia Vat-u i przedstawienia ich w biurze rachunkowym współpracującym z płatnikiem, robiła rozliczenia kasy. Udzielała również pracownikom informacji w sprawach kadrowych i księgowych. Wnioskodawczyni wykonywała pracę w Spółce (...) do czasu powstania kolejnej niezdolności do pracy z powodu chorobowy z przyczyn ginekologicznych.

Po zakończeniu drugiego zwolnienia lekarskiego odwołująca wróciła do pracy w Spółce i dalej wykonywała te same obowiązki asystenta księgowości aż do czasu rozwiązania spornej umowy o pracę przez zainteresowanego płatnika za wypowiedzeniem.

(zeznania wnioskodawczyni e-prot. z 17.08.2021 r.: 00:00:19 – 00:32:41 w zw. z 01:44:46, zeznania J. S. (1) w imieniu płatnika składek e-prot. z 17.08.2021 r.: 00:40:25 – 00:59:37 w zw. z 01:45:58, zeznania świadka P. K. e-prot. z 17.08.2021 r.: 01:04:51, zeznania świadka I. F. e-prot. z 17.08.2020 r.: 01:13:03-01:17:47, zeznania świadka F. B. e-prot. z 17.08.2021 r.: 01:20:39-01:24:48, zeznania świadka D. K. e-prot. z 17.08.2021 r.: 01:26:51-01:34:38)

Zarówno sporna umowa o pracę ze Spółką (...), jak i umowa o pracę z firmą (...) uległy rozwiązaniu za wypowiedzeniem pracodawcy z dniem 31.10.2020 r. na podstawie art. 30 par. 1 k.p.

(świadczenia pracy k. 30-34, pisemne oświadczenie pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę z 30.09.2020 r. w aktach osobowych)

J. S. (1) podjął decyzję o likwidacji stanowiska odwołującej w obu w/w firmach i o rozwiązaniu umów z wnioskodawczynią z uwagi na pandemię C.-19, przez którą zmniejszyła się ilość zleceń. Po zakończeniu stosunku pracy z wnioskodawczynią J. S. (1) wyznaczył innego pracownika do spraw kadrowych B. O., którego zatrudnił jeszcze przed 2017 r., i rozpoczął pełną współpracę z zewnętrznym biurem (...). Po jakimś czasie zrezygnował również ze współpracy z biurem rachunkowym i sam, razem z dotychczasowymi współpracownikami, zaczął prowadzenie księgowości zarówno spółki, jak i działalności gospodarczej.

(zeznania J. S. (1) w imieniu płatnika składek e-prot. z 17.08.2021 r.: 00:40:25 – 00:59:37 w zw. z 01:45:58; zeznania świadka D. K. e-prot. z 17.08.2021 r.: 01:26:51-01:34:38)

Zainteresowany płatnik składek prowadził w badanym okresie dla wnioskodawczyni ewidencję czasu pracy, sporządził akta osobowe wnioskodawczyni i wypłacał umówione wynagrodzenie na rzecz odwołującej na rachunek bankowy wnioskodawczyni.

(okoliczności niesporne, a nadto: ewidencja czasu pracy w aktach ZUS, akta osobowe)

Płatnik składek złożył raporty rozliczeniowe za G. J. z podstawami wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne za styczeń 2020 r. o zł, za luty 2020 r. 553,67 zł, za marzec 2020 r. 2555,50 zł, za kwiecień 2020 r. 1788,86 zł, za maj i czerwiec o zł, za lipiec 2020 r. 1362,98 zł. Płatnik składek złożył imienne raporty miesięczne o wypłaconych świadczeniach i przerwach w opłacaniu składek, w których od 23.03.2020 r. do 5.04.2020 r. wykazał wynagrodzenie za niezdolność do pracy finansowane ze środków pracodawcy, od 6.04.2020 r. do 31.05.2020 r. wykazał zasiłek chorobowy, od 1.06.2020 r. do 14.06.2020 r. wykazał zasiłek opiekuńczy.

(okoliczności niesporne)

G. J. wystąpiła z roszczeniem o wypłatę zasiłku chorobowego od 6.04.2020 r. do 14.06.2020 r. oraz złożyła do ZUS zwolnienie lekarskie od 3.08.2020 r. do 9.08.2020 r.

(okoliczności niesporne)

Wnioskodawczyni nadal cierpi z powodu dolegliwości bólowych kręgosłupa. Aktualnie ma skierowanie na operację kręgosłupa.

(historia wizyt k. 45-59, dokumentacja medyczna k. 62, 65-78, 79, zeznania wnioskodawczyni e-prot. z 17.08.2021 r.: 00:00:19 – 00:32:41 w zw. z 01:44:46)

Obecnie od 2.11.2020 r. wnioskodawczyni jest zgłoszona do obowiązkowych pracowniczych ubezpieczeń społecznych w pełnym wymiarze czasu pracy przez innego płatnika składek, tj. Spółkę z o.o. w W. (...), w której pracowała we wcześniejszym okresie.

(okoliczność niesporna, a nadto przyznana przez ZUS k. 90 v., a także zeznania wnioskodawczyni e-prot. z 17.08.2021 r.: 00:00:19 – 00:32:41 w zw. z 01:44:46)

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych wyżej dokumentów, znajdujących się w aktach sprawy i w aktach rentowych, a także na podstawie zeznań świadków oraz wnioskodawczyni i J. S. (1) w charakterze zainteresowanego płatnika składek.

Dowody te Sąd uznał w całości za wiarygodne, albowiem wzajemnie ze sobą korespondowały, uzupełniały się i w efekcie tworzyły spójną, logiczną całość.

W szczególności Sąd dał wiarę dowodom z zeznań świadków, którzy w sposób logiczny wyjaśnili na czym konkretnie polegała praca skarżącej w badanym okresie. Postawa świadków nie budziła zastrzeżeń co do wiarygodności ich zeznań, toteż we wskazanym wyżej zakresie były one dla Sądu w pełni przekonujące. Zeznania świadków potwierdziły wersję wnioskodawczyni i płatnika składek, którzy przez cały czas konsekwentnie twierdzili, że odwołująca faktycznie świadczyła na rzecz Spółki umówioną rodzajowo pracę.

W świetle dostępnych dokumentów i zeznań wnioskodawczyni nie ma przy tym zdaniem Sądu żadnych wątpliwości, że odwołująca przed zatrudnieniem w Spółce (...) posiadała zarówno kierunkowe wykształcenie, jak i długoletnie doświadczenie zawodowe w pracy księgowej, wobec czego powierzone jej przez płatnika składek stanowisko asystenta księgowości niewątpliwie było zgodne z umiejętnościami i kompetencjami skarżącej.

Sąd Okręgowy zważył, że ZUS był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika i nie podważył w toku postępowania ani wartości dowodowej zeznań wskazanych wyżej osób, ani też zalegających w aktach dokumentów, które posłużyły Sądowi do odtworzenia istotnych dla rozstrzygnięcia okoliczności.

Wnioskodawczyni i płatnik składek w sposób logiczny wyjaśnili zarówno okoliczności poprzedzające zawarcie spornej umowy o pracę, w szczególności motywy, którymi kierował się płatnik składek zatrudniając wnioskodawczynię, okoliczności w jakich strony zawarły sporną umowę o pracę, a także na czym konkretnie polegała praca skarżącej oraz w jaki sposób płatnik organizował pracę w Spółce w czasie usprawiedliwionej nieobecności skarżącej spowodowanej jej chorobą, a wreszcie przyczyny rozwiązania badanej umowy o pracę.

Zdaniem Sądu z zeznań wnioskodawczyni wynika, że doskonale zna specyfikę pracy w biurze zainteresowanego płatnika, albowiem potrafiła w sposób bardzo szczegółowy opisać zarówno samo biuro, jak i przedstawić na czym konkretnie polega jej praca w związku usuwaniem błędów księgowych i kadrowych w Spółce, które powstały podczas współpracy płatnika z poprzednim zewnętrznym biurem rachunkowym. Zeznania te w całości korelują z zeznaniami płatnika oraz wszystkich świadków.

Sąd zważył przy tym, że z dokumentacji medycznej wnioskodawczyni wynika, że odwołująca, tak jak sama zresztą wprost zeznała, cierpiała jeszcze przed zatrudnieniem u zainteresowanego płatnika na schorzenia kręgosłupa. Sąd uwzględnił, że skarżąca szczerze przyznała, że zanim podjęła pracę w Spółce miała poważne problemy z kręgosłupem, o których nie powiedziała ani lekarzowi wystawiającemu orzeczenie o braku przeciwwskazań do podjęcia pracy w Spółce (...), ani płatnikowi składek. Jednocześnie Sąd zważył, że nie ma żadnych wątpliwości, że w świetle wszystkich

zgromadzonych dowodów doszło do faktycznej realizacji badanej umowy o pracę a także, że pierwsze długotrwałe zwolnienie u płatnika miało miejsce dopiero po 2 miesiącach od zatrudnienia skarżącej w Spółce (...). Sąd wziął też pod uwagę, że po zakończeniu tego zwolnienia wnioskodawczyni, kiedy już było wiadome, że cierpi na schorzenia kręgosłupa, uzyskała jednak orzeczenie lekarza medycyny pracy o braku przeciwwskazań do powrotu do pracy w Spółce i faktycznie wróciła do wykonywania tej pracy.

Ponadto Sąd zważył, że drugie zwolnienie lekarskie wnioskodawczyni dotyczyło już zupełnie innego schorzenia, bo o charakterze ginekologiczny, którego pojawienia się strony w żaden sposób nie mogły z góry zakładać w dacie podpisania spornej umowy o pracę. Nadto niezdolność do pracy z tego tytułu trwała jedynie kilka dni.

Przede wszystkim jednak należy podkreślić, że wszyscy świadkowie potwierdzili, że wnioskodawczyni po zwolnieniach lekarskich wracała do pracy w Spółce (...) i że świadczyła umówioną rodzajowo pracę na rzecz zainteresowanego płatnika. Z zeznań płatnika i świadków wynika także, że w sposób racjonalny i logiczny J. S. (1) przeorganizował pracę w Spółce i we własnej firmie (...) ze względu na nieobecności odwołującej, dzieląc jej obowiązki pomiędzy innych pracowników i siebie.

Sąd dał także w całości wiarę zeznaniom wnioskodawczyni i płatnika składek co do przyczyn rozwiązania umowy o pracę przez Spółkę z odwołującą, albowiem zgodnie z wiedzą powszechną pandemia C.-19 rzeczywiście ograniczyła możliwość działania przedsiębiorców co przełożyło się bezpośrednio na zmniejszoną ilość zamówień. Truizmem jest stwierdzenie, że wielu przedsiębiorców musiało podjąć w tych okolicznościach tego rodzaju decyzje, które dawały im największą szansę na przetrwanie na rynku, w tym również decyzje o redukcji zatrudnienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust 1 pkt.1 i art. 13 pkt.1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2021 r., poz. 423 ze zm.) obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym, rentowym, chorobowym i wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami w okresie od nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania.

Przez nawiązanie stosunku pracy, zgodnie z art. 22 § 1 k.p. pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. W myśl § 1¹ art. 22 k.p. zatrudnienie w warunkach określonych w § 1 jest zatrudnieniem na podstawie stosunku pracy, bez względu na nazwę zawartej przez strony umowy. Równocześnie w myśl § 1² art. 22 k.p. nie jest dopuszczalne zastąpienie umowy o pracę umową cywilnoprawną przy zachowaniu warunków wykonywania pracy, określonych w § 1.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jako podstawowe cechy stosunku pracy odróżniające go od innych stosunków prawnych wymienione zostały: dobrowolność; osobiste świadczenie pracy w sposób ciągły, powtarzający się; podporządkowanie, wykonywanie pracy pod kierownictwem pracodawcy, w miejscu i czasie wyznaczonym przez niego; ryzyko pracodawcy; odpłatny charakter zatrudnienia /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2006 r. sygn. I PK 110/06 opubl. M.P.Pr. (...); wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2009 r. sygn. III PK 39/09, LEX 578140/. W wyroku z dnia 25 listopada 2005 r. I UK 68/05 Sąd Najwyższy stwierdził, iż wykonywanie pracy pod kierownictwem pracodawcy (pracy podporządkowanej) jest cechą o charakterze konstrukcyjnym dla istnienia stosunku pracy / Lex 177165/. Z kolei w uzasadnieniu do wyroku z 7.03.2006 r., I PK 146/05 Sąd Najwyższy przypomniał, iż cechami charakterystycznymi dla stosunku pracy – wskazywanymi w orzecznictwie – są także: obowiązek osobistego wykonywania pracy, zakaz wyręczania się osobami trzecimi; bezwzględne obowiązywanie zasady odpłatności; pracowniczy obowiązek starannego działania, a nie osiągnięcia rezultatu, oraz obciążenie pracodawcy ryzykiem prowadzenia działalności; wykonywanie pracy skooperowanej, zespołowej; ciągłość świadczenia pracy; występowanie pewnych cech charakterystycznych dla stosunku pracy, np. wypłaty wynagrodzenia

za godziny nadliczbowe. Sąd Najwyższy wskazał także, że o kwalifikacji stosunku prawnego jako stosunku pracy decyduje przede wszystkim sposób wykonywania zatrudnienia. Strony mogą więc złożyć wyraźne oświadczenia woli co do ukształtowania podstawy prawnej zatrudnienia. Jednak nawet bez wyraźnego wyrażenia woli przez strony (złożenia oświadczeń woli w tym zakresie) stosunek prawny może być kwalifikowany jako stosunek pracy, jeżeli strony wykonują go w sposób charakterystyczny dla tego stosunku prawnego /opubl. OSNP 2007/5-6/67/.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się nadto, że dla włączenia do ubezpieczenia społecznego niezbędna jest przynależność do określonej w ustawie systemowej grupy podmiotów podlegających obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym. O tym czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art. 22 § 1 k.p. Sam bowiem fakt, że oświadczenia stron umowy o pracę zawierają określone w art. 22 kp formalne elementy umowy o pracę nie oznaczają, że umowa taka jest ważna. Jeżeli bowiem strony umowy o pracę przy składaniu oświadczeń woli mają świadomość tego, że osoba określona w umowie o pracę jako pracownik pracy świadczyć nie będzie, a osoba wskazana jako pracodawca nie będzie korzystać z jej pracy, i do podjęcia i wykonywania pracy nie doszło a jedynym celem umowy było umożliwienie skorzystania ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego, to umowę taką uważa się za zawartą dla pozorów - art. 83 § 1 kc. Umowa taka nie stanowi tytułu do objęcia ubezpieczeniami społecznymi /por. wyrok Sądu Najwyższego z 11 marca 2008 r. II UK 148/07, niepubl.; wyrok Sądu Najwyższego z 4 sierpnia 2005 r. II UK 321/04, opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2006, Nr 11-12, poz. 190, str. 503; wyrok Sądu Najwyższego z 28 lutego 2001 r. II UKN 244/00, opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2002, Nr 20, poz. 496; wyrok Sądu Najwyższego z 24 lutego 2010 r. II UK 204/09, LEX nr 590241/.

Przy czym nie jest to jedyna postać pozorności umowy o pracę. Pozorność umowy o pracę ma miejsce nie tylko wówczas, gdy mimo jej zawarcia praca w ogóle nie jest świadczona, ale również wtedy, gdy jest faktycznie świadczona, lecz na innej podstawie niż umowa o pracę. W każdym przypadku decydujące znaczenie ma treść umowy i okoliczności faktyczne jej wykonywania /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2006 r., sygn. I UK 120/06, opubl. OSNP 2007 nr 19-20, poz. 294; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 lipca 2009 r., sygn. I UK 43/09, LEX nr 529772; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2011 r. sygn. II UK 20/11, opubl. LEX nr 885004, M.P.Pr. (...)/.

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy zakwestionował ważność umowy o pracę zawartej przez wnioskodawczynię i zainteresowanego płatnika- Spółkę z o.o. (...), która miała być realizowana od 27.01.2020 r., stojąc na stanowisku, że zgłoszenie wnioskodawczyni do ubezpieczeń społecznych w tym okresie i kontynuowanie stosunku pracy były czynnościami pozornymi dokonanyymi jedynie w celu spełnienia przez odwołującą się warunku, od którego zależało uzyskanie przez nią świadczeń z ubezpieczenia chorobowego.

W ocenie Sądu Okręgowego, w świetle dokonanych ustaleń faktycznych – na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, nie ma podstaw do uznania, że zawarta między wnioskodawczynią i płatnikiem składek umowa o pracę od 27.01.2020 r. w opisany przez strony sposób nie była realizowana.

Całokształt okoliczności ustalonych w oparciu przedłożone przez płatnika dokumenty, a także na podstawie zeznań świadków, wnioskodawczyni i płatnika składek, jednoznacznie wskazuje, że stanowisko przedstawione przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji nie znajduje oparcia w stanie faktycznym.

Z w/w dowodów wynika, że wnioskodawczyni miała kwalifikację i doświadczenie zawodowe predysponujące ją do wykonywania w Spółce (...) pracy na stanowisku asystenta księgowości, a przede wszystkim, że rzeczywiście umówioną rodzajowo pracę świadczyła od 27.01.2020 r. w wyznaczonych godzinach w biurze płatnika w warunkach bezpośredniego podporządkowania Prezesowi Zarządu Spółki J. M., za którą otrzymała od pracodawcy umówione wynagrodzenie.

Nie sposób przy tym uznać, że zatrudnienie wnioskodawczyni nie było oparte na rzeczywistej potrzebie pracodawcy, a zatem ekonomicznie nieuzasadnione. Sąd zważył, że to pracodawca ponosi ryzyko gospodarcze i ekonomiczne

prowadzonej działalności, jednakże w zeznaniach płatnik w sposób logiczny wyjaśnił zarówno motywami jakimi kierował się tworząc stanowisko pracy asystenta księgowości, jak i sposób w jaki doszło do zatrudnienia wnioskodawczynie. Bezsprzecznie świadkowie, w tym właścicielka nowego biura księgowego (z którym płatnik już nie współpracował w momencie składania zeznań), potwierdzili, że poprzednie biuro księgowo nie działało prawidłowo i koniecznym było nawet ściąganie dokumentów z ZUS czy Urzędu Skarbowego, żeby wyprostować sprawy księgowo-pracownicze. Nadto odwołująca nie była jedynym kandydatem na to stanowisko, a nawet początkowo płatnik odmówił jej zatrudnienia i dopiero po zmianie zdania przez wybranego kandydata, wnioskodawczynie została przyjęta do pracy.

Sąd za wiarygodne uznał także wyjaśnienia odwołującej i płatnika, w których wskazywali że po każdej nieobecności w związku z chorobą wnioskodawczynie wracała do pracy, albowiem twierdzenia te znajdują potwierdzenie w niekwestionowanych przez ZUS zeznaniach wszystkich przesłuchanych w sprawie świadków, którzy szczegółowo opisali na czym konkretnie polegała praca skarżącej na stanowisku asystenta księgowości. Sąd miał na uwadze, że świadkowie są osobami obcymi dla stron i nie mieli żadnego interesu, aby składać korzystne zeznania dla jednej z nich.

Nieistotne są przy tym motywami, dla których wnioskodawczynie starała się wrócić do aktywności zawodowej po zwolnieniu lekarskim trwającym do 15.01.2020 r., skoro faktycznie w świetle wykazanych okoliczności faktycznie podjęła powierzone jej obowiązki na stanowisku asystenta księgowości w Spółce (...). Te zaś, jak już podniesiono, były rzeczywiście przez nią wykonywane, bo potwierdzają to zarówno złożone w sprawie dokumenty, jak i zeznania świadków.

Tym samym twierdzenia wnioskodawczynie i zainteresowanego płatnika składek prezentowane w n/n procesie co do charakteru pracy wnioskodawczynie od 27.01.2020 r. i rzeczywistego jej wykonywania pomiędzy zwolnieniami lekarskimi nie mogą być, zdaniem Sądu, kwestionowane.

Również negowanie przez pozwanego rzeczywistej potrzeby pracodawcy zatrudnienia ubezpieczonej nie może zyskać akceptacji. W ocenie Sądu nie ulega bowiem wątpliwości, że wnioskodawczynie faktycznie w całym spornym okresie realizowała zwarty stosunek pracy, a świadczy o tym osobiste świadczenie pracy, pozostawanie w bezpośrednim podporządkowaniu Prezesowi Zarządu Spółki, wykonywanie pracy w biurze płatnika w określonym przez niego czasie i w miejscu, a także uzyskiwanie wynagrodzenia.

Płatnik składek, co prawda w okresach długotrwałej nieobecności wnioskodawczynie, nie zatrudnił na zastępstwo za nią innego pracownika, jednakże z zeznań płatnika i świadków wynika, że J. S. (1) w sposób racjonalny i logiczny potrafił przeorganizować pracę w spółce (...) i własnej firmie (...) ze względu na nieobecności odwołującej i że rozsądnie podzielił jej obowiązki pomiędzy innych pracowników i siebie.

Jednocześnie z zeznań wnioskodawczynie wynika, że doskonale zna specyfikę pracy w biurze płatnika i potrafiła w sposób bardzo szczegółowy przedstawić na czym konkretnie polega jej praca w związku z usuwaniem błędów w zakresie księgowości i spraw pracowniczych, które powstały w okresie współpracy z poprzednim zewnętrznym biurem rachunkowym.

W tym stanie rzeczy według Sądu Okręgowego, przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dało podstaw do przyjęcia stanowiska pozwanego, że wnioskodawczynie oraz płatnik zawarli 27.01.2020 r. a następnie utrzymywali umowę o pracę dla pozoru.

Z czynnością prawną pozorną mamy do czynienia wówczas, gdy występują łącznie następujące warunki: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozoru, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozoru, czyli być aktywnym uczestnikiem stanu pozorności. Pierwsza i zasadnicza cecha czynności pozornej wyraża się brakiem zamiaru wywołania skutków prawnych, jakie prawo łączy z tego typu i treścią złożonego oświadczenia. Jest to zatem z góry świadoma sprzeczność między oświadczonymi a prawdziwymi zamiarami stron, czyli upozorowanie stron na zewnątrz i wytworzenie przeświadczenia dla określonego kręgu (otoczenia), nie wyłączając organów władzy publicznej, że czynność o określonej treści została skutecznie dokonana. Jednakże zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w

wyroku z 14 marca 2001 r. (III UKN 258/00, OSNAP 2002/21/527), nie można przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował.

W ocenie Sądu zawarcie umowy nie zmierzało też do obejścia prawa (art.58§1 k.c. w związku z art. 300 k.p.).

Jak wyżej wskazano wnioskodawczyni wykonywała pracę na podstawie umowy o pracę, a w sposobie realizacji umowy nie występowały cechy obce stosunkowi pracy.

Ponadto Sąd uwzględnił, że wnioskodawczyni szczerze przyznała, że nie powiadomiła J. S. (1) przed zawarciem badanej umowy o pracę o swoich schorzeniach kręgosłupa, ani też nie poinformowała o nich lekarza medycyny pracy, który wystawił orzeczenie o braku przeciwwskazań do podjęcia przez nią zatrudnienia w Spółce (...) na stanowisku asystenta księgowości. Co do oceny takiego działania wnioskodawczyni Sąd zważył, że skarżąca podała jednak racjonalne uzasadnienie wskazując, że chciała powrócić po aktywności zawodowej, co jednak nie ma większego znaczenia dla rozstrzygnięcia, albowiem nie motywacja stron umowy, ale to, że skarżąca faktycznie wykonywała tę umowę przesądza o braku jej pozorności. Należy też podkreślić, że po zakończeniu pierwszego zwolnienia lekarskiego wnioskodawczyni wróciła do pracy w Spółce (...), a druga niezdolność do pracy nie mogła być z góry antycypowana przez strony spornej umowy w dacie jej zawierania, ponieważ pojawiła się nagle z zupełnie innych przyczyn zdrowotnych niż schorzenie kręgosłupa, bo schorzeń o charakterze ginekologicznym.

Nadto należy wskazać, że zawarcie umowy o pracę wyłącznie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego, nie powoduje nieważności takiej czynności prawnej, jako mającej na celu obejście ustawy (art.58§1 k.c.), jeżeli na jej podstawie praca w reżimie określonym w art.22§1 k.p. faktycznie jest wykonywana. Motywacja skłaniająca do zawarcia umowy o pracę, co już podnoszono, nie ma znaczenia dla jej ważności przy założeniu rzeczywistego jej świadczenia zgodnie z warunkami określonymi w art.22§1 k.p. Na ogół osoba zawierająca umowę o pracę dokonuje tej czynności prawnej w celu z jednej strony uzyskania statusu pracowniczego i przewidzianej prawem ochrony stosunku pracy związanej z tym statusem, z drugiej strony uzyskania ubezpieczenia społecznego. Nawiązanie stosunku pracy skutkuje równoległym powstaniem stosunku ubezpieczenia. Obydwa te stosunki, jakkolwiek mają inne cele, to wzajemnie się uzupełniają i zabezpieczają pracownika materialnie - pierwszy na co dzień, drugie na wypadek zdarzeń losowych. Stosunek ubezpieczenia społecznego pracowniczego jest konsekwencją stosunku pracy i jako taki ma charakter wtórny. Ubezpieczenie społeczne nie może bowiem istnieć bez stosunku pracy. Uruchomienie stosunku ubezpieczeniowego może odnosić się wyłącznie do ważnego stosunku pracy, a więc takiego, który stanowi wyraz woli obu stron realizowania celów, którym umowa ma służyć.

Z faktycznym utrzymywaniem przez strony od 27.01.2020 r. do 31.10.2020 r. stosunku pracy wynikał status pracownika dla wnioskodawczyni i wiązał się ze skutkiem w postaci nabycia przez nią uprawnień do świadczeń ubezpieczenia społecznego. Skutek ten nie został wywołany działaniem niezgodnym z przepisami obowiązującego prawa, ale wynika z obowiązującego systemu prawnego.

W ocenie Sądu z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że umowa o pracę zawarta przez płatnika i wnioskodawczynię była realizowana w całym badanym okresie, albowiem zeznania świadków i złożone dokumenty, a także zeznania skarżącej i płatnika wykazały, że wnioskodawczyni przystąpiła do pracy na stanowisku asystenta księgowości w biurze płatnika a następnie pomiędzy zwolnieniami lekarskimi wykonywała powierzone jej płatnika obowiązki pracownicze, a płatnik tę pracę przyjmował i wypłacał skarżącej umówione wynagrodzenie.

Podkreślić należy, że z żadnego z dowodów nie wynika, że zamiarem wnioskodawczyni nie było świadczenie pracy, a jedynie stworzenie pozorów jej wykonywania, w celu uzyskania w przyszłości świadczeń z ubezpieczenia społecznego w postaci zasiłku chorobowego.

Fakt, że wnioskodawczyni miała przed zatrudnieniem schorzenia kręgosłupa i związane z tym okresowo dolegliwości bólowe sam w sobie nie może stanowić podstawy uznania jej zatrudnienia w biurze płatnika za pozorne, tym bardziej, że przy tego rodzaju schorzeniach po zakończeniu leczenia w trakcie stosunku pracy łączącego wnioskodawczynię ze Spółką (...) lekarz medycyny pracy wydał orzeczenie, że była zdolna do powrotu do pracy w Spółce, co wprost wynika

ze złożonego zaświadczenia potwierdzającego jej zdolność do pracy po długotrwałej nieobecności w pracy w Spółce, a także dokumenty i zeznania świadków, z których wynika, że umowa o pracę była również po tym zwolnieniu faktycznie realizowana przez skarżącą.

Na marginesie Sąd pragnie jednocześnie zaznaczyć, że kontynuowanie zatrudnienia mimo okresowych długotrwałych zwolnień lekarskich wnioskodawczyni, nie jest również sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. W sytuacji, gdy wolą stron zawierających umowę było faktyczne nawiązanie stosunku pracy i doszło do świadczenia pracy za wynagrodzeniem, nawet świadomość jednej ze stron umowy, a nawet obu stron, co do wystąpienia w przyszłości zdarzenia uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia społecznego, nie daje podstawy do uznania, że umowa miała na celu obejście prawa.

Orzekając w powyższy sposób Sąd miał na uwadze, że organ rentowy ma oczywiście prawo do badania, a także kwestionowania podstaw ubezpieczenia w tym umów o pracę, ponieważ rodzą one skutki w dziedzinie ubezpieczeń społecznych. Niemniej jednak w takiej sytuacji, to na organie rentowym spoczywa obowiązek udowodnienia pozorności umowy lub jej sprzeczności z zasadami współżycia społecznego, w myśl art. 6 k.c.

Stanowisko takie zajął także Sąd Najwyższy np. w wyroku z dnia 15 lutego 2007 r., I UK 269/06, OSNP 2008 nr 5-6, poz. 78 oraz w wyroku z dnia 24 sierpnia 2010 r. I UK 74/10, w którym stwierdził, iż: „na organie rentowym, który przyjął zgłoszenie do ubezpieczenia pracowniczego i nie kwestionował tytułu tego zgłoszenia oraz przyjmował składki, spoczywa ciężar dowodu, że strony umowy o pracę złożyły fikcyjne oświadczenia woli. Podstawą ubezpieczenia społecznego jest rzeczywiste zatrudnienie, a nie sama umowa o pracę (art. 22 k.p., art. 6 ust. 1 pkt 1 i art. 13 pkt 1 ustawy z 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych). Umowa o pracę nie jest czynnością wyłącznie kauzalną, gdyż w zatrudnieniu pracowniczym chodzi o wykonywanie pracy. Brak pracy podważa umowę o pracę. Innymi słowy jej formalna strona, nawet połączona ze zgłoszeniem do ubezpieczenia społecznego, nie stanowi podstawy takiego ubezpieczenia.” (LEX nr 653664)

W niniejszej sprawie, organ rentowy nie wykazał, że zakwestionowana przez niego umowa o pracę od 27.01.2020 r. miała charakter pozorny. Wnioskodawczyni bowiem faktycznie świadczyła od 27.01.2020 r. umówioną rodzajowo pracę w Spółce, a pierwsze długotrwałe zwolnienie u płatnika miało miejsce dopiero po 2 miesiącach od jej zatrudnienia. W żaden sposób pozwany nie zakwestionował wiarygodności zeznań stron i świadków złożonych w procesie ani zaoferowanych w sprawie dokumentów. Sąd zaś nie dopatrył się jakichkolwiek niespójności, sprzeczności, braku logiki które pozwalały by na to z urzędu.

Strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swoich twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał, a Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów – por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 28 lutego 2013 r. I ACa 613/12 LEX nr 1294695.

Tym samym okoliczności wynikające z twierdzeń odwołującej się, które znalazły potwierdzenie w złożonych do akt dokumentach oraz w zeznaniach świadków, uznać należało za wystarczającą podstawę do czynienia istotnych dla sprawy ustaleń.

Reasumując - skoro wykazane zostało faktyczne świadczenie pracy przez ubezpieczoną nie ma podstaw, by odmówić jej ustalenia podlegania ubezpieczeniom społecznym w spornym okresie od 27.01.2020 r.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy, na podstawie art.477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku.

W punkcie 2 sentencji wyroku Sąd Okręgowy orzekł o kosztach zastępstwa procesowego wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty na rzecz strony odwołującej zgodnie z zasadą odpowiedzialności strony za wynik procesu wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., których wysokość ustalono w oparciu o treść

§ 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z 22.10.2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm.).

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego wraz z aktami rentowymi za pośrednictwem poczty oraz pouczeniem, iż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wyroku z uzasadnieniem przysługuje mu prawo złożenia apelacji do tutejszego Sądu Okręgowego w Łodzi, które rozpoznaje Sąd Apelacyjny w Łodzi

A.P.